

1

בנוגע לציפור

מונודרמה

מאת ניצן כהן

ניצן כהן

שדרות המעפילים 32 תל אביב

0528823891

© כל הזכויות שמורות בידי המחבר (2013)

2

(שולחן בכיתה בבית ספר, מוכן לקראת ההרצאה – מחשב, מקרן, רמקול, מאחור מסך. מייקי (16) נכנס עם התיק על הגב, מתקרב לאט למקום)

מייקי: שלום, קוראים לי מייקי. אני יודע שכולכם יודעים, בטח עכשיו אחרי מה שקרה בהפסקה עם הציפור... כשנכנסתי לאולם ספורט וראיתי את כולכם עומדים שם וקרה את כל מה שקרה... אבל בכל זאת רציתי להציג את עצמי... כי הסתכלתי בכל מיני הרצאות ביוטיוב וזה תמיד השלב הראשון בהרצאה... אז אני מציג את עצמי- קוראים לי מייקי... לפני שאני מתחיל רציתי להגיד שכתוצאה ממה שקרה בהפסקה ההיא יש מחשבה להחזיר אותי מהכיתה הזאת לכיתה הקטנה, המיוחדת. אז רציתי להגיד שאני רוצה להישאר בכיתה הזאת, כאן איתכם. זה חשוב לי כי אני מרגיש שאני מתקדם כאן ושלמרות כל הקשיים ובמיוחד אחרי כל מה שקרה בהפסקה ההיא עם הציפור... אני אוהב להיות בכיתה.

וגם אני רוצה לספר לכם קצת עליו כי אני יודע שכולם חושבים שאני "ציפור מוזרה". זה ביטוי כזה שאמא שלי לפעמים משתמשת בו כשהיא מסבירה לי איך אנשים מסתכלים על אנשים כמוני. כמוני זאת אומרת... שונים. הרבה אנשים לא מבינים אותי, זה חלק מהבעיה שלי, מהתסמונת אספרגר שאני "לוקה" בה.

גם דיברתי על זה עם קרן המורה שלנו וחגי הסייע שלי שאתם מכירים, זה שיושב איתי בכיתה ומסתובב איתי בהפסקות, ושלושתנו החלטנו "בעצה אחת" שזה רעיון טוב.

וגם אבא ואמא שלי התלהבו ואמרו שזאת הזדמנות מצוינת בשבילי, גם לספר קצת על עצמי. וגם אולי ככה אני אוכל "לייצר חברים חדשים". אמא שלי כל הזמן רוצה שאני אייצר חברים חדשים. היא אומרת שאודי זה לא מספיק. אודי זה החבר הכי טוב שלי. הוא בא אליי, או שאני בא אליו. אין לי הרבה חברים רק "פה ושם". אמא שלי אומרת שאני חייב לדעת "לאתר הזדמנויות ולזנק עליהן בכל מה שקשור לחברים". נגיד אם לא הספקתי להעתיק את השיעורים שנלמדו בכיתה, או לא הצלחתי לצלם נכון באיפון את השיעורים שנלמדו בכיתה- או אם

3

פשוט לא הבנתי משהו ממה שלומדים פה. אז זאת הזדמנות שצריך לזנק עליה. לדבר עם מי שאני מתקשר אליו ולנסות אולי גם לקבוע איתו "מפגש חברתי".

טוב, אבל אתם יודעים מה הבעיה. הבעיה היא שזה לא כל כך הולך לי, כי אתם מסננים אותי .

לא. רק איזה פעם פעמיים זה הצליח לי, כשנפגשתי עם בן, בן כאן? אה. וגם היתה פעם אחת עם יותם, איפה הוא יושב? אני יכול לספר את זה? שעשיתי שם שטויות וכל מיני קולות מצחיקים. רצתי אחרי יותם בבית שלו וקראתי לו "יותם" "יותתתתםםם"... יותם אמר שאני מדבר כמו מפגר ושהוא לא רוצה שאני אבוא אליו יותר. אני בכלל רציתי להצחיק אותו...מאז לא נפגשנו... וזה עוד הרבה לפני כל מה שקרה בהפסקה עם הציפור.

אז... אודי הוא החבר הכי טוב שלי. חוץ מ...מישהי...

אני לא כל כך אמור לספר עליה.

אני לא יכול לדבר עליה. זה די סודי. אז אני "אדלג מעל המשוכה הזאת". זה גם ביטוי שאמא שלי משתמשת בו הרבה. היא כל הזמן אומרת לי מייקי אתה חייב ללמוד לדלג מעל המשוכות ולא להיתקע בהן וליפול.

היא פעם הראתה לי סרטון כזה של אנשים שרצים על מסלול באצטדיון גדול ומישהו שם להם על המסלול כמו גשרים כאלה. זה נקרא משוכות... או משוכות. אז הם צריכים לרוץ ולקפוץ. יש כאלה שלא מצליחים. הם נופלים בעצמם. זה מצחיק.

אז אני אדלג מעל המשוכה הזו ולא אספר לכם על מיכל.

אמרתי את השם שלה בטעות. טוב, תעשו כאילו שלא שמעתם כלום ונמשיך.

רגע... למה חשוב לי להישאר בכיתה...אודי...אין לי הרבה חברים...אה, טוב.

סוף ההקדמה !

4

אז עכשיו אפשר להתחיל ממש בעניין "שלשמו נתכנסנו כאן" שזה ההרצאה שלי. נתחיל. אז קודם כל, "מה זה בעצם אספרגר?"

(לוחץ על הלפטופ ועולה הגדרה של אספרגר בויקיפדיה. מייקי מקריא בקול)

תסמונת אספרגר היא אחת מהלקויות ההתפתחותיות המכונות תסמונות הקשת האוטיסטית. בעלי תסמונת אספרגר (כמוני למשל) הם לרוב, בעלי אינטליגנציה תקינה ואף למעלה מכך, יכולת טובה של. אתם יכולים לקרוא לבד, לא? ...תגידו לי כשתסיימו אני אעביר שקף. זאת ההגדרה של אספרגר בויקיפדיה. אגב, ויקיפדיה, אני נורא אוהב להיכנס לשם כי אפשר למצוא הכל. גם בשיעורי בית זה עוזר, אם נתקלתם במילה שאתם לא מכירים. אפשר גם להיכנס לתוך הערך עצמו להוסיף כל מיני "אינפורמציות ונתונים". אני אוהב לכתוב שם שטויות. אז הם חסמו אותי כבר כמה פעמים. אבל למרות שהם חסמו אותי הצלחתי לפרוץ את זה. כי זה קל. אמא שלי אומרת "אתה צריך להשתמש ביכולות הגבוהות שלך במחשבים בשביל לעזור לאנשים ולא בשביל להרוס להם.

היא אומרת שאני צריך לעבוד בהייטק. היא כל הזמן אומרת את זה אני בכלל אוהב לעשות מוזיקה. אני עושה מוזיקה מכל מיני דברים שהם בכלל לא כלי נגינה. למשל...הגוף שלי הוא לא כלי נגינה ואני מנגן עליו. בהפסקות. יש לי גם device שההורים שלי קנו לי מחו"ל, את זה אני לא מביא לבית ספר כי זה יקר קוראים לזה לופר!

זה הולך ככה שאני יכול להקליט אודיו על אודיו על עוד אודיו...

(מפעיל את הלופר ומציג את היצירה)

אמא שלי אומרת: "זה הקיק שלך בחיים"....קיק. קיק. קיק.

היא אומרת שאני צריך לעבוד בהייטק אבל אם אני אצליח לשלב את זה עם מוזיקה אז בכלל "הבאתי שיחוק". חוק. חוק. חוק.

(מבחין שכולם מביטים בו, עוצר, מעט נבוך)

5

יש חלק שלם של מוסיקה. אני אגיע למוסיקה אחר כך. אני צריך ללכת לפי הסדר. כי אם אני לא אלך לפי הסדר אני אלך הפוך.

אז נמשיך במצגת. קצת על עצמי :

(מתחיל להקרין תמונות שלו בתור תינוק)

אז זה אני כשנולדתי. יש עוד תמונה.

(תמונה נוספת של מייקי מגיל שלוש)

אבא שלי אומר שכבר בהתחלה היה בי משהו "שונה ומיוחד" גם כי לא הייתי מסתכל לאנשים בעיניים. כמו שאני יכול עכשיו. וגם דיברתי קצת מוזר. אמרתי אני במקום אתה ואתה במקום אני. נגיד אם הייתי רוצה להגיד שאני רוצה ללכת לשירותים לעשות פיפי הייתי אומר אתה רוצה ללכת לשירותים לעשות פיפי. ככה.

אז בגיל שלוש הבינו שאני צריך להיות במסגרת מיוחדת אז סיימתי את גן תות...

(תמונה של גן תות עם שלט גן תות)

שאני לא זוכר ממנו כלום. הוא היה ברחוב פרץ חיות... שמונה. ועברתי לגן יפה. שזה היה גן קטן יותר עם עוד חמישה ילדים שגם להם היה אספרגר ועוד כל מיני דברים :

"פי-ד-ידי, נון ספסיפיק פידידי, איי די הייץ' די, וסתם אוטיזם..."

(תמונה של אודי במצגת)

שם גם פגשתי את אודי, שהוא, כמו שאמרתי, החבר הכי טוב שלי. אודי הוא למשל סתם אוטיסט. הוא החבר היחיד האמיתי. יש לנו עולם משלנו, ככה אמא שלי אומרת. זה גם מה שהיא לא אוהבת בזה, שאנחנו נסגרים לנו "בבועה שלנו" ולא איכפת לנו מכלום. זה נכון. יש לנו דברים שאנחנו מדברים עליהם

6

שאף אחד לא ממש יכול להבין. כל מיני "בדיחות פרטיות", צחוקיאדה שלנו על כל מיני דברים.

למשל אודי שבגלל שהוא אוטיסט, הוא אומר כל מיני דברים מצחיקים וממציא מילים מצחיקות וכל מיני שטויות...הוא היה הולך ועושה ככה...

לינקקקסססס !!!!! שאדו ! שאדו !!!

...אתם צוחקים איתי או עליי !?

אני לא יכול לשחזר לכם את זה כאן עכשיו כי זה לא "הולם" את הגיל שלי, אמא שלי ממש ביקשה ממני שאני לא אתחיל עם זה כי אני לא יודע מתי לעצור דברים אז הדרך הכי טובה היא לא להתחיל. אז אני אתאפק.

המשפחה שלי :

(תמונה של אמא של מייקי)

זאת אמא שלי ענת. אני קורא לה אוגו. היא תמיד האמינה שאני יכול "להשתלב בחברה רגילה".

(מעביר תמונה – אבא של מייקי)

וזה אבא שלי, רני, שגם עליו אני מת והוא לימד אותי כל מה שאני יודע במחשבים.

(תמונה של יערה והילדים)

וזאת האישה של אבא שלי יערה והילדים שלו אחים שלי, רועי וחו.

אה...אבא ואמא שלי לא גרים ביחד. הם נפרדו כשהייתי בן חמש. יש לי שני בתים נפרדים וזה דווקא נחמד, זה הרבה יותר כיף שיש לך שניים מכל דבר. יש לי שני בתים. הם פשוט רבו כל הזמן. בוקר אחד אמא שלי אמרה לו רני אם אתה לא אוהב אותי יותר אז תעוף, אז הוא עף. לא באמת. הוא הלך ומצא מישהי אחרת, קוראים לה יערה, והתחתן איתה אני חושב שטוב להם. כל הזמן מתחבקים ומתנשקים. והם עשו את רועי וחו. ואם אני ישן אצלם ואני לא נרדם

7

אני מציץ מבעד לחור המנעול אני ממש יכול לראות ש... אני לפעמים מדבר יותר מדי. אני לא בטוח שהייתי צריך להגיד את זה...כי אולי זה אישי. לפעמים אני אומר דברים שאני לא אמור לומר.

(מסתכל בכרטיסיה) חוגים. זה הפרק עכשיו. חוגים.

יש לי חוג שחייה...

(תמונה של מייקי בבריכה)

חוג ג'ודו שאני ממש לא אוהב...כי אני לא טוב בג'ודו.

(תמונה בחליפת ג'ודו)

ורכיבה על סוסים.

(תמונה - מייקי רוכב על סוס)

אני מאוד אוהב סוסים. אני רוכב מגיל חמש. פעם אפילו נפלתי מסוס.

זה קרה כי היתה רוח חזקה באותו יום ומשהו כנראה עף על הגג של המנאז' שזה המקום שרוכבים בו על הסוס...אז המשהו הזה שעף על הגג כנראה עשה רעש חזק והסוס נבהל והתחיל לרוץ במעגלים ואני לא הצלחתי להחזיק אותו ופשוט נפלתי. ולקחו אותי לבית חולים ושם גילו שיש לי סדק בגולגולת. והייתי איזה שבועיים בבית חולים ואמא שלי אמרה : אין סיכוי שהילד חוזר לסוסים ! וגם אבא שלי חשב שכדאי שאני אחזור כדי שאני לא אשאר עם "טראומה"- ואני מאוד רציתי אז מאז אני רוכב. אבל נשארה לי הצלקת .

מכאן עד כאן בערך. מכאן עד כאן. רואה?

(מייקי עובר ומראה לתלמידים את הצלקת, חוזר למקום)

זה היה אינטימיות ? זה היה קרוב מדי ? שהתקרבת אליכם ככה ? אבא שלי כל הזמן אומר לי שאני לא יודע את הגבול...הוא אומר שאם הגבול זה ככה (מדגים) אז אני ככה...אז אם התקרבת מדי אני מצטער.

קשיים במהלך היומיום :

(הקרנה של סדרת פרצופים בכל מיני הבעות – שמח, כועס, עצוב, מופתע)

זה הפנקס הדיגיטלי שלי שנמצא אצלי באייפון.

הוא עוזר לי להבין תגובות של אנשים -

לא תמיד אני מבין את מה שאנשים מרגישים כי אני לא כל כך מצליח "לקרוא הבעות פנים" אז הכנו דרך תוכנה גרפית במחשב - פרצופים כאלה, זה עשיתי ביחד עם אבא שלי ואמא שלי...אמא גם עזרה. קצת. אז ככה אם אני לא מבין מה מישהו חושב עליי , אני יכול להראות לכם בדיוק איך זה עובד.

(מייקי שולף את האייפון ומנסה ללחוץ על הכפתורים, הכרטיסיות נופלות על הרצפה. מייקי מניח את האייפון על השולחן ואוסף אותן ומנסה להתחיל לסדר מחדש)

רק רגע, שנייה...

רגע...רגע...משהו פה מתבלבל לי בכרטיסיות, אני חייב לסדר את זה. (סופר שוב ושוב) אני לא מוצא את הכרטיסייה...

אני חייב את הכרטיסייה, אני לא יכול להמשיך בלעדיה...

אני חייב את הכרטיסייה בשביל שאני אוכל להמשיך ולהגיע לסיפור עם הציפור....

טוב, זאת בעיה.

אה, רגע, יש לי גיבוי במחשב בבית של אמא שלי ושל אבא שלי. אני צריך להתקשר לאמא שלי. חכו שנייה...

(מחייג ושם על ספיקר, מחכה לתשובה בפלאפון, מסמן לקהל לחכות רגע)

נו, למה את לא עונה!? ... אמא ? זה אני...זאת ההודעה שלה. היא תמיד מבלבלת אותי. היא עושה את זה בכוונה כדי לבלבץ אנשים.

9

זה לבלבל ולהתלוצץ, זאת מילה שהיא המציאה. היי אמא זה אני תתקשרי ביי.

(מוריד את הטלפון ונזכר)

אבא !

(מחייג ומחכה)

היי אבא, זה אני מייקי תתקשר בדחיפות גדולה בבקשה. טוב...

(עומד ושותק) אה רגע רגע, אל תדברו איתי עכשיו, אל תלחיצו אותי, במצב כזה צריך "לחשוב בהיגיון" על האפשרויות. פנקס האפשרויות ! (מוציא את הפנקס וקורא ממנו) אפשרויות במקרה שההירגעות לא עוזרת. אפשרות ראשונה "לצאת למסדרון מחוץ לכיתה ולעשות הליכות מצד לצד עד שנרגעים". מצוין. זה תמיד עוזר לי.

(מתחיל לצאת ונעצר) אני לא יכול לצאת... אני באמצע ההרצאה. (קורא

מהפנקס) אפשרות שנייה, לשתות מים. אני אשתה רגע מים.

(מוציא מהמזוודה שלו בקבוק מים ושותה בשלוק את כל הבקבוק)

אני לא אוהב כשתכנית "משתבשת". זה מבלבל אותי ואז אני עושה את הדברים הלא נכונים. קרו לי כל מיני מקרים כאלה שתכנית השתבשה... פעם אחת הייתי צריך לנסוע מתל אביב לירושלים לפגוש את דודה שלי. אחות של אבא שלי. והיא לא הגיעה בזמן לתחנת רכבת כמו שסיכמנו כדי לאסוף אותי. ירדתי מהרכבת ולא ידעתי איפה היא אז התקשרתי לאבא שלי ואמרתי לו שהיא לא נמצאת, אבל היתה קליטה גרועה ולא הצלחנו לדבר ורק שמעתי את אבא שלי כל הזמן צועק : "אני לא יודע מה קורה לה, אני עוד אקיים איתה שיחה על העניין הזה !" והוא ניסה להסביר לי מה לעשות אבל הכל היה מלא רעשים אז השיחה התנתקה. ואני לא ידעתי מה לעשות. התכנית השתבשה. אז התחלתי להסתובב ולחפש אותה. ויצאתי מהתחנת רכבת והסתובבתי ברחובות ופשוט הלכתי לאיבוד. כי אני לא מכיר בכלל את ירושלים, למרות שהסתכלתי לפני זה על הרחובות באייפד שלי בגוגל maps. עדיין זה היה מבלבל עם כל הרחובות

10

הקטנים. אז פתאום גם היה חושך והתחלתי נורא לפחד אז הוצאתי את הפלאפון להתקשר... ואז ראיתי שבכלל הפלאפון שלי היה כבוי, בטעות כיביתי אותו אחרי השיחה עם אבא שלי, כי הייתי קצת מבולבל, ואז כשהדלקתי אותו גיליתי שיש לי איזה מאה שיחות שלא נענו מאבא שלי ומאמא שלי ומסבתא שלי אז התקשרתי לאבא שלי והוא צרח עליי ואני עוד יותר התבלבלתי אבל אז הוא הרגיע אותי וביקש ממני שאני אמצא עובר אורח שזה איש זר אז מצאתי ונתתי לו את הטלפון ואבא שלי דיבר איתו אני לא יודע מה הוא אמר לו כי לא שמעתי אבל הוא בטח אמר לו אתה רואה את הילד עם האספרגר ? אז תעזור לו - כי זה מה שהוא עשה הוא לקח אותי לתחנת רכבת שם דודה שלי חיכתה לי עם פרצוף כזה שלא הבנתי אותו עד הסוף. הבנתי רק אחרי שצילמתי באייפון והראיתי לאמא שלי אז היא אמרה לי "זה מורכב מייקי, היו שם הרבה דברים בהבעה של דודה שלך אבל זה בעיקר בהלה ודאגה גדולה". אז הוספנו את הפרצוף של דודה שלי לפנקס הדיגיטלי. כדי שלהבא אני אדע... (לעצמו) למה סיפרתי את זה ?

אה, נכון... הכל התבלבל לי, הכרטיסייה הדפוקה הזאת. אני ממשיך עם המצגת בלי הכרטיסיות...

(לוחץ על המחשב - עולה תמונה של תוכי, מייקי מביט על התמונה)

אה...זה שמול, התוכי של יולנדה, המטפלת במוסיקה שלי. יש לה הרבה תוכים בבית. אני מאוד אוהב תוכים. בעיקר זה שהם יודעים לחזור בדיוק על מה שאנשים אומרים. גם התוכי הזה של יולנדה הוא כזה. הוא תוכי מאוד נדיר שהיא קיבלה מברזיל. כל פעם שאני מגיע לשם לפגישה איתה הוא אומר **ערב טוב אברם**, **ערב טוב אברם** אפילו שבכלל לא קוראים לי אברם ואני בכלל מגיע בצהריים.

אבל אני לא ממש זוכר אם זה מה שהייתי אמור עד הסוף להגיד על התמונה הזאת...ועל שמול בכלל...

11

(הוא מנסה להעביר את התמונה במצגת וזה גם נתקע)

שיט, עכשיו המצגת נתקעה. אני לא מאמין! מחשב מטומטם, גם זה נתקע לי! טוב, אני לא...אני לא.. אני צריך לצאת החוצה וללכת קצת במסדרון כדי להירגע. אני יודע שהתחייבתי אבל אני חייב הפסקה קצרה. זה קצת מסובך לי כרגע להמשיך. אני אוהב כשהדברים מסודרים בדיוק במקום כמו שצריך. כמו בחדר שלי שהכל מסודר לי במדפים ובמגירות ואני יודע איפה כל דבר נמצא, גם אצל אמא שלי וגם אצל אבא שלי. גם האחים שלי מהצד של אבא שלי, רועי וחוץ, מנסים לפעמים לבלגן לי אני יודע איך להחזיר הכל למקום ואחרי שאני כמוכן מתעצבן עליהם "ומתרה" בהם אני יכול לחזור להיות רגוע... אבל עכשיו זה לא ככה!

(מייקי הולך לכיוון היציאה. צליל פלאפון. מביט בצג)

הלו? אמא! איפה את, שעות אני מחפש אותך. טוב טוב אני צריך שתשלחי לי את הגיבוי של ההרצאה...זה על המחשב בתיקייה שלי...כי חסרה לי כרטיסיה. מה זה משנה איזו כרטיסיה? זה דחוף! אני באמצע אז אני לא כל כך יכול... באמצע ההרצאה פתאום כשכבר הכל הלך טוב, כאילו מישהו מלמעלה החליט שזה יום כזה. ויש לי פה עכשיו גם קובץ ש"התחרפן" וכרטיסיה אחת נעלמה לי אז בבקשה תשלחי לי מיד את הגיבוי "ללא דיחוי"! אני יודע מה אני צריך לעשות במצבים כאלו...עשיתי את זה כבר תשלחי לי את הגיבוי! תודה. ביי! טוב, עוד מעט זה יגיע. אז נחכה... ונמתין...

אפשר בינתיים לשמוע מוזיקה שהקלטתי. (משמיע מוזיקה מהלופר)

זה אני מנגן. זה אחת לשבוע בערך אני ואבא שלי הולכים למזבלה כזאת או לאתרי בנייה כדי לחפש שברי זכוכיות וברזלים ואז אני מנגן מזה.

אני רעב. אני רוצה לאכול סנדביץ'.

(ממתין ואוכל מול הכיתה. האכילה נעשית עם פחד פנימי, מעיף תוך כדי

מבטים למחשב. בודק בטלפון)

12

אני קם תמיד חצי שעה לפני כולם ומכין לעצמי. אני אוהב לעשות חביתה. ומיוזג. ופרוסה אחת של עגבנייה חצויה לרוחב ובצלולים. שזה בצל רגיל חתוך דק.

מישהו רוצה ?

כי זה מפה לפה ? זה לא איכפת לי.

(מחכה למייל)

או ! זה הגיע ! הגיבוי הגיע !

(פותח את הקובץ – הקרנה של מסמך עם הכותרות וההנחיות לשיחה – מייקי מגולל לסעיפים בשיחה – נעצר על "אירועים שקרו בגלל אי הבנה" – מבולבל ברגעים הראשונים)

אירועים שקרו בגלל אי הבנה...אה...אני אמשיך...וזה יוביל אותי לסיפור על הציפור. (מארגן את עצמו וקורא מהמסך) "אירועים שקרו בגלל אי הבנה..". עכשיו אני אספר לכם על כל מיני אירועים קטנים שהיו בחודשים האחרונים מאז שהגעתי לכיתה בתור תלמיד חדש ואז האירוע בנוגע לציפור...ואז זהו. "האירוע בנוגע לאורטל רפאלוב" – היא פה? אני יכול לספר מה היה שם? היה את האירוע לפני חודשיים שרדפתי במסדרונות אחרייך אורטל, וצעקתי שאני אוהב אותך ככה- אורטל אני אוהב אותך ! אורטל אני אוהב אותך ! אז רציתי להיגד קודם כל שעשיתי את זה בגלל שהיו כמה חבר'ה שאמרו לי שאת אוהבת אותי גם. חשבתי שתשמחי מהגילוי. אז את תפסת אותי מהצוואר ודחפת אותי ואמרת לי תלך מפה יא סוטה. וכולם צחקו עליי כי נראיתי כמו איזה "משיגענה".

"הארוע בנוגע לסיוון מכיתת המחשבים" אה, סיוון פה ? סיוון יושבת מלפני בכיתת מחשבים ליד מור, והן כל הזמן מדברות, אז היה את היום שדיברת הרבה ולא הפסקת אז אני בסך הכל אמרתי לך : "סיוון את מפריעה לי להקשיב תהיי בשקט" אבל את לא הקשבת אז אמרתי לסלאבה שאת מפריעה לי להתרכז ושתגיד לך, כי חשבתי שרק היא תוכל להגיד לך להפסיק. לא ידעתי שסלאבה תאיים עלייך ב"השעייה" מבית הספר. אז יצאת מהכיתה בוכה ואני

יודע שכשמישהו בקריזה אז צריך לתת לו כמה דקות להיות לבד עם עצמו ואז לבוא ולבקש סליחה. אז חיכיתי רגע ואז- הלכתי אחרייך בהפסקה ואמרתי לך סליחה סיוון, אבל לא היית מוכנה לשמוע ואמרתי לי תעוף ממני יא אוטיסט. ואני אמרתי לך שאני לא אוטיסט אני אספרגר, אני רק על הקשת האוטיסטית. ואז היה את כל העניין עם לירון החבר שלך שהגיע ותפס אותי בצוואר ואמר לי שאם עוד פעם אני אתקרב אלייך אני אצטער על זה ושכלל לא איכפת לו על איזה קשת אני נמצא. אז סיוון רציתי להגיד שאני מצטער על התקרית. וגם תמסרי ללירון. שאני מצטער.

האירוע בנוגע לאייל לוי והקוקה קולה.

אייל, אני מצטער אם אני צוחק זה לא בגלל הארוע...אני עמדתי עם כמה חברים מהכיתה והיו לידינו כמה חבר'ה מהכיתה המקבילה... ואני שתיתי קוקה קולה כי פעם ביום אני קונה בשישה שקלים בקבוק של חצי ליטר. כי זה טעים. אז רז מנצור שהיה איתי בחבר'ה אמר לי מייקי תשפוך על אייל לוי, מהכיתה המקבילה, תשפוך עליו מהקוקה קולה שלך. ובהתחלה לא הבנתי למה, אז רז מנצור אמר, מה איכפת לך יהיה צחוקי אדה, כמו שאתה אוהב, וגם אייל יצחק. אז ניערתי את הבקבוק של הקוקה קולה. ופתחתי והתזתי על אייל לוי קוקה קולה. והוא לא צחק.

הוא התעצבן ובעט בי שתי בעיטות במקומות כואבים. (מצביע ומסמן על המקומות) אחד ושניים. ואמר שאם עוד פעם אני יעשה דבר כזה הוא ישבור לי את המפרקת. אז אני הסתכלתי אחר כך בויקיפדיה וראיתי ששבר במפרקת זה הרבה יותר גרוע מסדק בגולגולת ואפשר למות מזה אז רציתי לשאול אותך אם זה מה שהתכוונת לעשות, להרוג אותי ?

ולך רז רציתי להגיד שאמא שלי אחר כך אמרה לי שאתה השתמשת בי רק כדי לפגוע באייל לוי. היא התעצבנה עליי שאני מאמין לכל מה שאומרים לי ויום אחד זה יעבור את המידה הטובה ויקרה משהו הרבה יותר חמור.

אז אלה היו מקרים שקרו ורציתי להתנצל ולהסביר שאני בכלל התכוונתי לדברים אחרים ממה שיצא...אלה פשוט דברים שהשתבשו.

זהו. עכשיו זה הסיפור על הציפור !

(עולה הקרנה – מערכת השעות והימים של מייקי, מפורטת)

אה...מה זה ?! זאת מערכת השעות שלי, מה זה עושה פה ?

(בטעות מעלה את התמונה של מיכל, רץ להסתיר את המסך והתמונה)

זה לא אמור להיות עניין שלכם...זאת מיכל...אבל אני לא יכול...

לא, אני לא יכול לספר, כל הדבר הזה הוא רק בהתחלה, והדברים האלה כמו שאתם יודעים מאוד עדינים...וגם מיכל ביקשה שאני לא אספר לאף אחד עלינו...למרות שלא אמרתי שאני אוהב אותה בצורה ישירה אז זה בסדר.

גם לא אמרתי כמה היא "מיוחדת מאוד" ו"עדינה מאוד". ו"יפה מבפנים ויפה מבחוץ". ושכמעט יצאנו כבר כמה פעמים.

לא אמרתי ! גם לא סיפרתי על זה שיצאנו כל הקבוצה לסרט ביחד בקניון ואחר כך ישבנו ואכלנו פיצה. ושמיל אוהבת וגם לא על הפעם שטיילנו עם הקבוצה בפארק איזה שעתיים והסתכלנו על הברווזים במים והאכלנו אותם וצילמתי ארבעים תמונות של הברווזים וגם את התמונה הזאת של מיכל. לא סיפרתי לכם על זה.

מיכל היא גם כמוני. אספרגרית. אנחנו נפגשים פעם בשבוע בקבוצה כזאת, שמונה אנשים שיש להם אספרגר. ואז מחליטים מה אנחנו רוצים לעשות. או ללכת לבית קפה. או ללכת לסרט. או ללכת לפארק. אז ממש לא מזמן ישבנו אחד מול השניה בבית קפה ופתאום הסתכלנו אחד לשנייה בעיניים. והמלצרית באה ושאלה מה אנחנו רוצים ואמרנו ביחד פבלובה. וזה לא שרציתי פבלובה פשוט רציתי פעם ראשונה בחיים שלי להגיד פבלובה. אז המלצרית הביאה לנו פבלובה ואכלנו ביחד. פתאום הרגשתי משהו "כל כך משונה" אתם מכירים את זה שפתאום אתם מרגישים שמהו בלב שלכם כאילו קופץ כל הזמן ו... ו...

אז התאהבתי בה. ורק אחר כך הבנתי כמה הייתי עד עכשיו "בודד". ושכולכם שונאים אותי. אז התחלנו להתכתב בצ'אט, אני שולח לה המון הודעות לפעמים

אפילו כל שעה, אבל היא לא תמיד עונה לי, בדרך כלל היא לא עונה לי, וכמה פעמים כמעט יצאנו אבל מיכל כל פעם היתה צריכה לעשות משהו אחר אז דחינו את זה. הצעתי לה חברות אבל היא לא הסכימה. היא אומרת שהיא לא בנויה לקשר כרגע.

אבא שלי אומר שאני חייב ללמוד להרפות אבל אני רוצה לתת לזה עוד קצת זמן, אולי עוד שנה בערך ואז אציע לה עוד פעם...

יכול להיות שהשבוע נצליח להיפגש, מיכל אמרה לי שאולי היא נוסעת לבני דודים שלה אבל זה עדיין לא בטוח...

(שיחה עם אבא)

הלו, אבא? ...טוב שהתקשרת אני חייב שתשלח את העותק של המצגת שלי... זה על המחשב על התיקיה שלי... מה זאת אומרת אתה לא מוצא את זה? אבל זה חייב להיות שם. רועי וחן נגעו במחשב? אז הם נכנסו למסך שלי! איך נתת להם להיכנס למסך שלי?! אתה אמור להגן עליי מהם!!! הם לא אמורים בכלל לדעת את הסיסמה שלי!! טוב, אז אני גמרתי, אני הולך!!!

(מתחיל לארגן דברים)

אני לא יכול לעשות את זה. זאת היתה טעות כל ההרצאה הזאת. הכל היה טעות. זה הכל בגלל הציפור. זה הכל בגללה. אם לא היה קורה כל מה שקרה עם הציפור כל זה לא היה קורה בכלל. אני נכנסתי לאולם ספורט בהפסקה וראיתי שהיא עפה ונתקעת בחלונות ומנפנפת את הכנפיים שלה, ומנסה לצאת ונתקעת עם הראש שלה ועם כל הגוף בחלון... וכולכם עמדתם בקבוצה גדולה והסתכלתם עליה וצעקתם עליה ומחאתם לה כפיים ואני עמדתי והסתכלתי עליה כל הזמן נתקעת בחלונות עד שבסוף היא נפלה... וכולכם רצתם לאיפה שהיא נפלה והקפתם אותה... וגם אני רצתי והסתכלתי עליה על הרצפה מנפנפת בקושי את הכנפיים ומנסה לקום וכל הזמן נופלת, היא כל הזמן נפלה הציפור, ואני הלכתי והרמתי אותה וכולכם התחלתם לצעוק, מייקי יא משוגע, יא דפוק, תוריד את הציפור תעזוב אותה! ואני עמדתי במרכז של המעגל שלכם

ואמרתי לא רוצה, תעזבו אותי...ואתם צעקתם עליי יותר חזק תעזבו את הציפור
 יא אידיוט תעזבו כבר את הציפור ! אבל אני לא רציתי אז החזקתי אותה חזק
 בידיים שלי, עד שהתחלתם לתפוס אותי אלעד ניסה לתפוס לי את הידיים כדי
 שהציפור תיפול ואני לא נתתי לו והוא ניסה יותר חזק ולא נתתי לו והחזקתי
 אותה בכל הכוח, אבל בסוף גם אתה רן בוחבוט, הצטרפת ומשכת בצד השני
 עד שבסוף משכתם לי את הידיים...הציפור נקרעה... כולם מסביב התחילו
 לצרוח יא פסיכי, יא חולה נפש, יא מפגר, יא אוטיסט, והתנפלתם עליי אחר כך
 והתחלתם לדחוף אותי מאחד לשני, מצד לצד מצד לצד ואני התחלתי להזיז את
 הידיים ככה לכל הכיוונים ולא היה איכפת לי כלום וגם אלעד נפל בגלל המכה
 שלי ומיד צרח שהוא שבר את היד וצעק לכולכם תהרגו אותו הוא שבר לי את
 היד תהרגו אותו ! וכולכם קפצתם עליי !!!

כל מה שהתכוונתי לעשות היה ללכת ולקבור את הציפור ! ללכת ולקבור אותה
 זה כל מה שהתכוונתי לעשות עם הציפור. כי זה מה שעושים למי שמת. אני
 יודע כי הייתי בהלוויה של סבא שלי סבא עמי לפני שלוש שנים, בהלוויה שלו
 שזרקו אותו לתוך הקבר כולם עברו וזרקו עליו חתיכות של אדמה, גם אני
 זרקתי חתיכה של אדמה עד שהכל התכסה וזה היה כאילו שהאדמה בלעה
 אותו. זה מה שרציתי לעשות עם הציפור ! אבל אתם לא הבנתם אותי...

זהו. זה מה שרציתי להגיד על האירוע בנוגע לציפור.

אני הולך. אני לא רוצה יותר. חבל שבכלל עשיתי את ההרצאה הזאת. אני
 אחזור אחר כך לסדר את הדברים שלי.

(נעצר)

רק רציתי להגיד שאולי אני יכול להיות דיג'יי במסיבות שלכם כי אני רואה
 לפעמים אצל מור שאני גר מולה שאתם עושים מסיבות ואני יכול להיות הדיג'יי
 כי אני גם כותב ומלחין שירים. אז אני אשמיע לכם עכשיו שיר ואני יכול להיות
 הדיג'יי במסיבות.

לשיר קוראים הרגשות שלי -

הרגשות שלי הם כמו של כל אחד

אבל בעצם קצת שונים נים נים

הם מתפרצים תמיד ומיד

במקומות הכי לא נכונים נים נים נים

אמא המטפלת אומרת לי מייקי

אתה בעצם כמו תייר בעולם

מסתובב לך בין כולם

מסתובב ולא מבין את השפה

אז אני רוצה לתת לך מפה

כמו גוגל maps של ירושלים לים לים

הרגשות שלי הם כמו מים.